

[Hanne Thanning Jacobsen]

32 mia. kr., som det offentlige har til gode hos dele af befolkningen.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Når vi siger, at det er et luksusgode, er det, fordi vi mener og fortsat mener, at det er et luksusgode, at det offentlige stiller en mulighed til rådighed for, at man kan få passet sine børn, og specielt når man selv har mulighed for at passe sine børn. Det er naturligvis ikke så stort et luksusgode for de mennesker, som virkelig har et reelt behov for at få passet deres børn.

Med hensyn til om vi har fremsat forslag om inddrivelse af skattegælden, bliver jeg næsten svar skyldig, men jeg kan svare, at så vidt jeg husker, har vi ikke fremsat forslag i den retning, men det er der andre partier her i salen der har gjort. I den udstrækning det har været et forslag, som vi har kunnet tilslutte os, har vi også gjort det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 147:

Forslag til lov om individuel boligstøtte. (Boligsikring, boligydelse og lån til beboerindskud).
Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 19/2 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt starte med på Socialdemokratiets vegne at udtrykke min glæde over, at vi nu

endelig får taget fat på vores længe nærede ønske om en forenkling af boligstøttereglerne. Der er ingen tvivl om, at det såvel for den enkelte borger som for administrationerne ude i kommunerne har været totalt håbløst at finde ud af de gældende regler. Det er ikke alene dyrt, det, vi har set, men har også i forhold til den enkelte støttemodtager været ganske uholdbart, ligesom vi vel nok må erkende, at det er nedbrydende for enhver lovgivning, at den er så kompliceret, at man ikke har skygge af chance for at forstå den.

At vi som parti klart må vedstå, at vi har haft et vist medansvar for det uforståelige klude-tæppe, vi har fået skabt, erkender vi gerne, fordi vi i forsvaret for boligstøttemodtagerne har medvirket til mange løsninger, der skulle afbøde de værste virkninger af andre forslag, men jeg vil godt klart slå fast, at Socialdemokratiet ønsker en mere forståelig boligstøttelov. Vi håber, at det kan lade sig gøre. Vi håber, at et flertal og ikke mindst regeringen vil medvirke til at finde gode, forståelige og gerne holdbare løsninger. Jeg skal ikke skjule, at det for os er vigtigt, at man så derefter vil lade boligstøtte-loven være i fred i en årrække. Det synes jeg at vi skylder brugerne. Dermed også være sagt, at vi gerne havde set, at såvel det, der er nævnt i bemærkningerne, punkt 14, om samspilsløsningen – der bevirker, at man i tilfælde af en lille indkomstforøgelse ikke får indvirkningen med det samme på boligstøtten – som det i nr. 18 og 19 vedrørende byfornyelsesboligsikringen havde været indeholdt i ministerens udspil, ud fra at vi kunne få gjort arbejdet færdigt og derefter få skabt den tiltrængte ro på området. Jeg håber, at boligministeren vil lytte intenst til disse bemærkninger.

Derudover vil jeg gerne knytte nogle få bemærkninger til nogle konkrete punkter, men i erkendelse dels af det komplicerede i de enkelte dele, det tror jeg ikke vi på nogen måde kan tale os fra, dels taletiden tror jeg, at det vil være nyttigt kun her at nævne punkterne for så under udvalgsarbejdet nærmere at se på de enkelte områder. Det tror jeg også at vi skylder os selv, hvis vi skal komme godt fra dette arbejde.

Det drejer sig om forslaget til overgangsløsning, hvor der er en relativt kort periode, ikke mindst når vi ser på, at det er personer, som i hvert fald for nogles vedkommende mister ret store beløb. Tilsvarende gælder, når vi taler om